

EEN LIEDJE BIJ HET HOBBELPAARD.

DOOR

W. METS T^z.

Stap voort nu, mijn paardje,
Kom, haast je toch wat;
Ik moet vóór den avond
Terug zijn in stad.
Vooruit dan, mijn bruintje,
Vooruit, stap wat aan;
Ik heb wel een zweepje,
Maar zal je niet slaan.

Kijk, zie je dien sleeper?
Wat slaat hij zijn paard:
De vracht is te wichtig;
Foei, man, hee ontaand!
Een dier zoo te kwellen,
Foei, 't doet mij verdriet.
«Wie dieren kwelt, vindt het
Met menschen ook niet.»

Zoo sprak laatst mijn vader,
Ik zeg het hom na.
Vrees daarom, mijn bruintje,
Niet dat ik je sla.
Ik zal je niet kwellen.
Draaf lustig maar door,
Als 't donker wordt zet ik
Wat haver je voor.

En is het van avond
Weer uit met de pret,
Dan ga je naar stal toe
En ik naar mijn bed.
Maar morgen vroegtijlig
Ben 'k weer bij de hand,
Dan rijden wij vroolijk
Op nieuw naar het land.

U R S E N.

1. Wat wordt steeds grooter, hoe meer men er uitneemt?
2. Waarom is de letter *e* gelijk aan 't eiland Urk?
3. Welk dier wordt grooter, als men het onthooft?